

Газета Західної конференції
Церкви Адвентистів сьомого дня

№165

серпень 2019

ГОЛОС НАДІЇ

Подорож «Трьох ангелів» с. 3

«Ви друзі Мої» с. 4

10 днів у «Полоні свободи» с. 5

Хрещення на «Пісочному» с.2

Суламита Демчина, Сергій Шпак

Ювілейне хрещення на «Пісочному»

З 23 липня по 1 серпня серед мальовничої природи волинського Полісся відбувся християнський молодіжний табір «Пісочний».

Проводився цей табір біля озера, яке розташоване у селі Згорани. Цей наметовий табір проходить щоліта та збирає постійних друзів а також допомагає знайти нових. Саме цьогоріч табір святкував своє двадцятиліття. За 20 років «Пісочний» пройшов шлях від дерев'яних колод до зручних лавочок, а також з'явилися великий намет, апаратура, електрика, душ, зручна кухня і нині все це присутнє у тих самих природних умовах.

Цього року на молодіжному заїзді було більше ста відпочивальників з України та Білорусі. Тематикою табору було слово «колонія». Цією тезою команда хотіла донести думку, що ми всі живемо у світі гріха, але Бог прийде, щоб визволити нас із цього полону.

Кожного дня в програмі табору були різноманітні ігри, завдання дня, уроки в групах, купання, кон-

курси. А ввечері можна було почути мотиваційні проповіді Івана Романюка.

Після вечірнього служіння молодь збиралася біля багаття і під звуки гітари прославляла Бога та спілкувалася. «Горить багаття в темноті, а іскри гаснуть в висоті» — часто звучав цей псалом, який був першим гімном табору ще 20 років тому.

У суботу за традицією було водне хрещення. Це важлива подія. Команда табору з великою відповідальністю ставиться до її підготовки. Зазвичай люди, які приїжджають відпочити, повідомляють, що хочуть прийняти хрещення. Але не обходиться без чудес, молодь яка вагається, або думає, що не готова, під час заклику теж виявляє бажання «народитися згори». Цього року табір був особливий, адже він був ювілейним. Двадцять років та двадцять молодих людей, які заклали завіт. Табірчани раділи та одночасно дивувалися. Приїхали родичі і друзі та вітали «новона-

роджених». Гостей та відпочиваючих було близько 250 людей.

«До цього місця допоміг нам Господь - ось так можна охарактеризувати шлях яким пройшов табір за 20 років. Ми раді, що Господь благословив. Адже цей табір - це місце, де небо торкається сердець» - поділився своїми враженнями директор табору Сергій Шпак.

«Я дякую Богові за те, що Він використав мене у свій час для початку табору і дав мені друзів, які мене в цьому підтримували та допомагали. Приємно бачити, що молодь здружувалася, і навіть одружувалася, познайомившись на таборі, ставала активнішою в служінні. Подяка Богові, що цього року відновилося літературне служіння, так як це було у перші роки заснування табору. Хочу, щоб табір тривав і далі, щоб люди весело відпочивали, зберігали духовність та пізнавали нашого Господа», — такими враженнями поділився засновник табору Микола Демчина.

Виконуючи місію.

Микола Станкевич

Подорож «трьох ангелів». Вісім днів навколо Полісся

На території Зарічненського району, там, де не ступала нога адвентиста, з 21 липня 31 липня було проведено багато заходів, які не могли не помітити жителі того мальовничого краю.

З першого дня заїзду було прибрано територію, на якій розташувався табір. І люди села Острівськ, які приходили до нас, висловлювали свою вдячність.

Заїзд на табір розпочався з велосипедного пробігу по бездоріжжю відстанню 38 км. В ньому взяла участь молодь Рівненщини та Волині віком 14 - 25 років: Кузін Андрій, Волчевський Віталій, Полюхович Назар, Мельничук Андрій, Михльов Сергій, Станкевич Микола. Решта молоді добиралась на автомобілях – разом 15 чоловік, а з літературними евангелистами та наставниками - 32 людини.

Другого дня всі пішли з літературою, яку привезли з собою, а ввечері ділилися своїми враженнями.

Третього дня на озері Острівському організували активний відпочинок. Заплив байдарками при-

ніс задоволення кожному, вода там настільки прозора, що всі любувалися підводними рослинами і рибами, яких було видно на глибині.

П'ятий день розпочався із скандинавської ходьби, наша молодь проложила шістнадцятикілометровий маршрут до найближчого озера.

Субота пройшла на славу Господню, а восьмого дня на прохання жителів села Острівськ була проведена концертна програма, в якій торкалися питань духовності, фізичного закону здоров'я і ознак останнього часу.

Роз'їзд завершився подорожжю потягом вузькою колією із села Острівськ до села Млинок. Наша молодь протягом усієї подорожі роздавали газети видавництва «Джерело життя».

Всім сподобався цей заїзд. Кожного ранку пісня підйому була активна фізична зарядка, змістовне духовне натхнення та смачний сніданок. Затишними вечорами ми слухали пізнавальні і захопливі лекції «Що говорить космос про

Бога» та дивилися художні фільми християнського змісту. Нас відвідували обласний пастор Левицький Велерій та директор літературного відділу уніону Яковенко С. М. Коли надійшов час прощатися, ніхто не хотів їхати додому.

Хотілося виразити вдячність сім'ї Полюховичів Олегу та Валентині, які брали участь у благоустрої табору. А також Малярчуку Максиму за його чудові лекції про космос. Сім'ї Борсукових Миколі та Оксані за прекрасні ранкові фізичні вправи і наставництво по скандинавській ходьбі. Кречку Сергію за музичну підтримку в таборі, Мельничуку Андрію та Борсуковій Даші, за відеосюжети, які веселили табір і літературним евангелистам за наставництво у презентації літератури і за працю на Божій ниві. Не можливо не згадати нашого повара Станкевич Оксану, яка готувала страви, які подобались всім. І нашої Західній конференції за її фінансову підтримку, а також Господу Богу за охорону і прекрасну атмосферу протягом усього табору.

Дитячий відділ

Тетяна Васильчук

«Ви друзі мої»

Протягом чотирьох днів, з п'ятого по восьме серпня, жителі села Сівки з цікавістю спостерігали за подіями на подвір'ї Дому молитви церкви Адвентистів сьомого дня. Дітей із сіл Сівки та Чорна Воля громада запросила на дитячий табір «Дружба». Кожен день з 11 години розпочинався веселою зарядкою. Дзвінко і весело під супровід фонограми діти вивчали гімн «Величаю Тебе, Боже» та інші дитячі християнські пісні.

Програма табору була насичена духовними історіями про життя і вибір біблійних героїв: Адама, Ноя, Йони та Ісуса Христа. На прикладі сімейних стосунків Йосипа та його

братів відбулись відкриті дебати про булінг у житті сучасних дітей та його наслідки.

В майстер-класах по столярству з Остапчуком Юрієм хлопчики мали змогу спробувати виготовити дощечки для кухні та маленькі стільці. Декоративній нарізці фруктів та овочів, сервіровці стола серветками, плетінню браслетів із кольорових стрічок, навчали дівчаток Ольга Васильчук та сестри громади.

Гасло «Один за всіх і всі за одного» випробовували команди у різноманітних змаганнях, конкурсах, іграх з вожатими Софією, Кариною, Мирославою та Сніжаною. У музеї шкідливих звичок «Зупинись, поки

не пізно» діти побачили втілені негативні наслідки алкоголю, паління, ненажерства, інтернет-залежності та іншого, ролі яких зіграли члени громади.

Фізично підкріпляли дітей сестри громади смачними обідами і підвечірками з домашніми йогуртами та випічкою.

Табір «Дружба» за короткий час об'єднав і подружив не тільки 45 дітей, що відвідали дитячий захід, але згуртував і всю громаду заради євангельського служіння для дітей.

На закінчення програми всі учасники отримали пам'ятні подарунки та переглянули слайди із кадрами подій табірної життя.

2019/8/14

Сніжана Шутко

10 днів у «Полоні свободи»

Літо - незабутня пора. Це час, коли можна не тільки відпочити, набратися нових вражень, а й зупинитися і подумати, хто ти і куди йдеш. Час, коли Господь може говорити до нашого серця через красу довкілля і по-новому відкритися через людей.

В оточенні природи на базі санаторію «Барвінок», що в Новому Роздолі, уже котрий рік поспіль проходив підлітковий табір «Щасливе місто».

Із 15 по 23 липня сто сорок підлітків знаходилися у «Полоні свободи» - саме такою була тема табору цього року.

Насичена програма, коли навіть вільний час - не зовсім вільний, табірні ігри («Зелена п'ятка», «Драconi», «Інстинкт виживання» тощо), майстер-класи (скеледром, переправа, дебати, декупаж, handmade, рафтинг, басейн, кулінарний...) біблійні уроки, натхненні ранкові зустрічі прославлення, ранкові і вечірні шоу - усе це сприяло активному дозвіллю і духовному зросту. І звісно ж, усе було спрямовано на те, щоби краще усвідомити, що

справжню свободу дарує лише Христос. Кожен день розкривав одну із сторін незалежності Бога, відкривав нову грань Його Характеру і Його дивовижної любові до всіх нас.

Хочеться подякувати кожному члену великої і дружної команди - а це небагато-немало - 30 чоловік, які працювали з любов'ю до дітей і на славу Господу, творячи особливу, незабутню атмосферу.

А як приємно перечитувати щирі відгуки наших випускників в Інстаграм, де вони дякують за чудово проведений час, за смачну їжу, цікаві ігри й завдання, нові знайомства, подарунки і сувеніри, натхненні проповіді пастора та досвіди.

Наприклад, випускниця із Ковеля, Юля Григорович, залишила такі слова: «@happy.misto 2019 - абсолютно точно - найкраща табір-на зміна мого життя. Другий рік і вже останній у ролі відпочиваючої став для мене ще одним прекрасним досвідом. Природа Прикарпаття, надзвичайні люди, зв'язок із Богом. «Щасливе місто» - це полон, де у тебе браслет і особо-

ва справа на стіні; де «НезЛамні» та «180°», «АТБ» та «Слово Баті», безліч інших і, звісно ж, мої «МАМОЧКИ». Щасливе місто - це коли сьогодні в обід ти курочка, завтра - на роликах, а післязавтра співаєш пісню-подяку кухарям. Коли музикуємо у блоці ЕшМарка, гасимо свічки та душевно розмовляємо... Де заново знаходимо себе та сили жити. «Щасливе місто» - це струмочок, вечірне спілкування, скриня та безліч іншого. «Щасливе місто» - це Бог, любов, дружба, підтримка. «Щасливе місто» - у серці».

Надихає, коли із тридцяти випускників табору десятеро виявили бажання навчатися в школі лідерів «Forwardteam».

Віримо, що Господь рясно благословить кожного, хто цього року після табору вирішив здатися Йому у найкращий полон, який тільки може бути, прийнявши Господа як свого Спасителя.

І дякуємо кожному, хто допоміг зробити нейморівно крутий і духовний табір!

До зустрічі наступного літа!

Сімейні цінності

Діна Кондращук

Благословенні суботи в духовній сім'ї

Літо - чудова пора. Тепло, сонячні промінчики, приємний вітерець спонукають проводити якомога більше часу на вулиці. Слава Богу, що у Луцькій першій громаді є чудова Церква і гарна зона для відпочинку біля Молитовного будинку.

Всі ми живемо у суспільстві і спілкуємося щодень з різними людьми. Проте часто не вистачає спілкування один з одним у стінах Церкви, адже час у суботній день здається спливає ще швидше, ніж у будній.

Цього літа сім'ї нашої громади організували фуршет у дворі нашої Церкви просто після закінчення вечірнього служіння. На столах було вдосталь смакоти, яку приготували вдома з любов'ю кохані жінки і дбайливі мами нашої громади. Дуже приємно бачити велику кіль-

кість дітей Божих, які не поспішають поринути у свої справи, а разом проводять час. Звичайно ми молилися за цей вечір і Бог дарував нам гарну погоду. Слава Богу, що тут були присутні і люди «зі світу». На закінчення вечора ми співали пісень під гітару. Співала і молодь, і діти, і люди старшого віку. Віримо, що наші щирі пісні прославлення чули всі, хто проходив повз і всі ті, хто проживає поряд з Молитовним будинком.

А після заходу сонечка ми продовжили вечір за переглядом художнього християнського фільму. Місяць, яскраві зорі на небі, приємне товариство і змістовний фільм спонукають прославляти Бога ще більше за все, що ми маємо, але не завжди цінуємо. Такі вечори ми проводимо часто і насолоджуємось суботою сповна. Приємно, що все робимо злагоджено і разом: розставляємо, а потім збираємо апаратуру, готуємо чай, носимо лавки і карімат. По закінченні фільму ми в молитві просимо Бога благословити нас на наступний трудовий тиждень.

Давайте допомагати один одному дійти до неба і цінувати той час благодаті, який ми ще маємо.

Фото: Віталій Антонюк

Лідія Філіпчук

Свято сім'ї у Підгайцях

Незвичайно радісною була субота 10 серпня у громаді села Підгайці. Щастям сяяли очі молодих мам, тати теж раділи, але більш стримано, вони ж чоловіки. У цей день вони принесли на бла-

гословіння новонароджених діток: Камілу, Настю, Даниїла і Давида. Подивіться на фото, які щасливі батьки, адже вони принесли своїх діток, щоб Господь благословив їх, щоб вони завжди були під Його

захистом. Як це чудово – починати свою життєву дорогу з Господом! В молитві благословіння схилились пастори Власюк Віктор, Філіпчук Олександр та Олександр Слободський, пресвітер Шапошнік Володимир. Щире привітання молодим сім'ям прозвучало від керівника сімейного відділу Волощук Тетяни. Як подарунок від церкви батьки отримали дитячі Біблії та книгу про виховання дітей в християнському дусі. Сестра Тетяна зокрема наголосила, як важливо вчасно розпочати правильне виховання діток, ще до їх народження.

Андрій Савін

Австрія. Альпи. Гросглокнер

Австрія! Альпи! Гросглокнер! Це мрія для кожного, хто полюбляє гори. Альпи ваблять усіх своєю красою та могутністю, своїми зеленими ланами і гарними чистими селами та унікальними гірськими дорогами. Саме тому рік тому, після чергового підкорення кавказької вершини - гори Казбек 5044м, наша команда почала готуватися до поїздки в Австрію, для підкорення найвищої вершини Австрійських Альп, гори Гросглокнер - 3798м.

Впродовж року ми збирали інформацію, спорядження та команду. І ось, коли були закінчені всі літні табори, наша команда, яка складалася з 5 учасників Західної конференції та 2 з Подільської, зібралась і виїхала в понеділок 12 серпня. Проїхавши Угорщину, 13 серпня ми досягнули мети нашої подорожі - кемпенгу Lucknerhaus на висоті 1920 м. Ввечері нас гори зустріли непривітно, затягнутими хмарами, дощем та снігом на вершинах. І лягаючи спати, ми мали велике переживання про ранковий вихід. Але, помолившись, ми довірили Богові ці переживання. Проснувшись зранку, безмежно Йому дякували, бо погода зранку стала просто чудовою. Тому поснідавши, ми вирушили в дорогу.

Шлях до вершини проходить мальовничими ланами та скелястими горами. Вражало те, що усі маленькі та великі лани та поляни покошені і виглядають неймовірно гарно. Жодного папірця чи недопалка, жодного пакету чи іншого бруду. Краса просто зачарувувала і надавала сили на подолання непростого підйому до на-

ступних двох кемпів на висоті 2400 та 2800м. В останньому ми відпочили і, підкріпившись, вирушили через льодовик Kodnitzkees до першого скельного підйому.

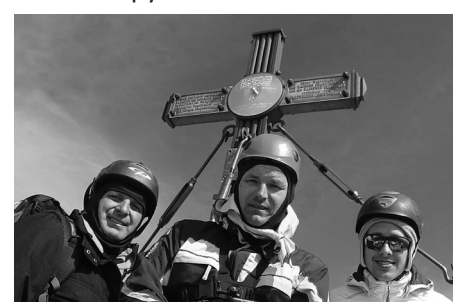
Підійшовши до цих скель, перші враження були неоднозначні. Ми звикли до трекінгу по горах, а тут потрібно було більше навичок скелелазіння та альпінізму. Але, згадавши усі наші заняття та вдягнувши спорядження, ми вирушили долати скельну ділянку до наступного кемпінгу та ночівлі.

Ось, останні кроки, і ми є у будиночку, що називається Erzherzog-Johann-Hutte на висоті 3454 метри. Тут на ночівлю зупинилося ще близько 80 людей. Це любителі гір з різних країн, різного віку і особливо внас разила велика кількість жінок. Також вразило те, що достатньо багато людей, які готувалися до сходження, були немолодого віку. Наш Юра, який розмовляє німецькою мовою, познайомився з двома німецькими альпіністами, і в розмові вони розказали, що мають по сімдесят років і щорічно виїжджають на підйоми у гори. Ніч була морозною, але у будиночку було затишно та комфортно.

Наступного дня ми піднялися, поснідали і вирушили на сходження, коли ще було дуже рано. Спочатку потрібно підійматися серпантинами по засніженим схилам, аж поки знову не впрешся у скелястий масив. Далі дорога тільки вгору по скелях. Дуже добре, що на маршруті є прокладені «перила» з товстого залізного тросу, за який треба страховатися, або вмуровані великі товсті штирі, адже це дає можливість

кожній зв'язці страхувати один одного. До слова, йшли ми двома зв'язками по три людини. На подолання скельного маршруту в 200 метрів вертикалі нам знадобилося близько трьох годин. Погода була надзвичайно чудова, Бог почув наші прохання і дав нам ідеальну погоду для підкорення. Таким чином в проміжку між 10.20 та 11.20 за київським часом наші дві групи досягли вершини гори Гросглокнер 3798м. Віддихавшись, ми розгорнули слідопитський прапор, який представляє клубне підліткове служіння в Церкві Адвентистів сьомого дня. Потім ми подякували Господу за Його милість і охорону, за чудову та неймовірно прекрасну панораму, яка була перед нашими очима. Саме з цього місця ми знову звернулися до усіх підлітків, які є у Церкві зі закликом ставити високі цілі і разом з Богом досягати їх. Адже з Господом немає нічого неможливого.

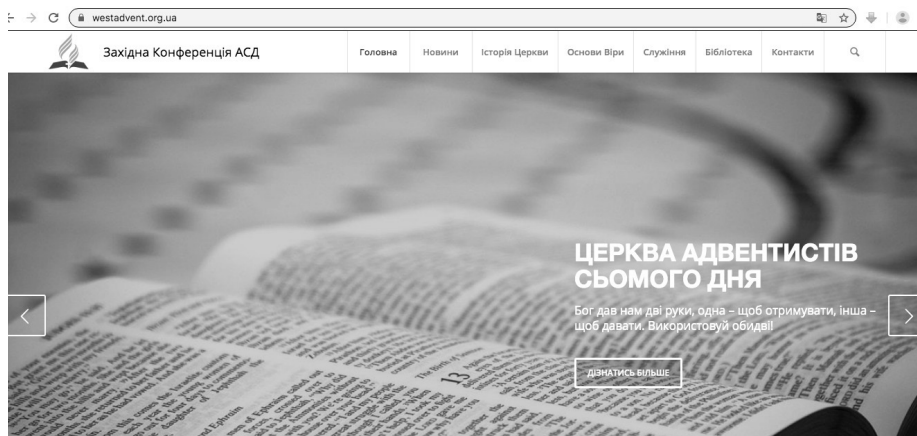
Насолодившись неймовірними краєвидами, ми почали спуск, який також був досить складним і небезпечним, та ми, з Божою допомогою, спустилися до кемпінгу Erzherzog-Johann-Hutte. Відпочивши, вирушили через льодовик знову у літні Альпи з зеленою травою і теплим сонечком. Що правда, ближче до останньої автоплощадки погода знову зіпсулася і пішов дощ, та для нас це вже немало значення. Спустившись до вечора в перший табір, ми змучені, але неймовірно вражені та задоволені, відправилися серпантинною дорогою до місця ночівлі. Так закінчилося ще одне історичне сходження нашої слідопитської групи.

Остання сторінка

Сергій Литовченко

Використання сучасних технологій для проповіді

З того часу, як Ісус доручив «йти та проповідувати», Його план таким і залишився, змінились тільки методи, завдяки яким у сучасних людей буде формуватись позитивне уявлення про Церкву, її місію, життя і діяльність. Наша мета полягає в тому, щоб охопити якомога більшу частину суспільства відкритими, відповідальними та сповненими надією інформаційними програмами, які ефективно використовують сучасні технології і методи зв'язку.

На даний момент в Західній конференції є різноманітні напрямки використання сучасних технологій. Це офіційні ютуб канали нашої церкви:

- Музичний фестиваль «Я співаю для Ісуса», де кожен може подивитись відеоролики минулих музичних фестивалів та порекомендувати для перегляду іншим.

- «Адвентист TV». Тут знаходяться п'ятничні звернення служителів церкви, відеопроповіді та урочисті служіння.

- «Logos TV». Рекомендую подивитись реалеті шоу за сценарієм Ісуса Христа «Хочу додому». У ньому розповідається про трьох друзів, які не взяли з собою нічого крім 10 літрів палива в бак, півтори літри води на людину і поїхали в подорож Україною. Як їм вдалося проїхати чотири тисячі кілометрів по периметру держави і вижити лише з продажу Біблії.

Також кожен інтернеткористувач може відвідувати сайт Західної Конференції за посиланням www.westadvent.org.ua, на якому знаходяться останні новини та події конференції, багато світлин, опис виникнення конференції та громад, доктрини церкви, служіння нашої церкви по відділам. Якщо ви шукаєте інформацію по оздоровчому санаторію «Барвінок», там зможете знайти світлини, телефони, щоб зв'язатись чи порекомендувати для відвідування іншим людям. В бібліотеці розташована духовна література, та проповіді у різних форматах. Є нотні збірники в найкращій яко-

сті. На сайті також знайдете вірші Андрія Мащака, які сьогодні вже бібліографічна рідкість, хоч їхній зміст не втратив своєї актуальності і краси поетичного слова.

Для тих, хто знаходиться в пошуку програм для проведення богослужіння, є також необхідний матеріал. Читачі газети «Голос надії» можуть завантажити її електронний варіант та поділитись з іншими. Місіонерам дуже потрібні уроки «Так говорить Святе Письмо» - вони є в різних форматах (pdf, doc, fb2). Також зараз проходить тестування гугл-класу по вивченню Біблії, який буде надавати можливість пізнавати істину онлайн усім бажаючим.

А якщо ви шукаєте адресу громади в Західній конференції – знайдете і цю інформацію.

Маєте матеріали гідні для розташування на сайті (вірші, старі журнали «Маслина», події з ваших громад, робите аудіо- чи відеозапис богослужіння, досвіди з особистого життя тощо), маєте бажання писати та працювати з нами, хочете надати пораду чи допомогти? Надсилайте листа на електронну адресу: s.lytovchenko@adventist.ua

Сайт Західної Конференції
<https://westadvent.org.ua>

„Голос Надії“ - газета Західної конференції Церкви Адвентистів сьомого дня.

Засновник - Церква Адвентистів сьомого дня. Свідоцтво про реєстрацію - РВ №345 від 4.10.2002 р.

Відповідальний за випуск - директор Відділу інформації ЗК Сергій Литовченко s.lytovchenko@adventist.ua

Редакційна колегія: Василь Чопик, Віталій Шевчук, Микола Рябенко, Сергій Литовченко

Редактор, коректор, комп'ютерна верстка - Марія Власюк

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати надіслані матеріали

Газета є некомерційним неприбутковим виданням, що видається і розповсюджується за пожертви

Адреса редакції: м. Львів, вул. І. Багряного, 36а, тел. 237-12-13. Для листування: 79041 м. Львів, а/с 6241

Друк: ФОП Прокопчук С.А. Наклад 500 примірників